

ŠOLSKI AGENTI POD KRINKO

Scenarij: KATARINA SEKNE, 8. a

VLOGE:

BOR

ROK

ROKOVI PRIJATELJI (»ROKOVA BANDA«)

LUKA

LUKOVI PRIJATELJI (»LUKOVI DETEKTIVI«)

UČITELJICA BIOLOGIJE

UČITELJ TONE

RAVNATELJ

STARŠI

BOROVA MAMI

LUKOVA MAMI

1. PRIZOR: V šoli

Na vrata učilnice biologije, kjer je imel 8. a ravno uro biologije, potrka mlad, na videz izgubljen fant, in vstopi.

UČITELJICA: Aha, tukaj si, Bor. Učenci, lepo vstanite in pozdravite vašega novega sošolca. (Učenci hitro vstanejo in tiho pozdravijo. Bor se samo usede v prvo klopi in ne reče nič.)

TINA (zašepeta): Joj, Ana poglej ga, no.

ANA: Ja, res je zelo čuden. In poglej te obleke. Jaz si takšna ne bi upala v šolo. (Se zahihita.)

URŠA: Dajta no, komaj je prišel, pa ga že zbadata. Dajmo mu priložnost. Mogoče sploh ni tako slab.

LUCIJA: Ja, se strinjam z Uršo.

ANA: Vidve nista pri sebi. Ja Urša, kako boš sploh kaj izvedela o njem, če se nam ne želi niti predstaviti. Samo sedi in ne reče nič.

LUCIJA: Tudi tebi bi bilo težko, da veš.

TINA: Pa kaj sta se na naju spravili, poveva pač svoje mnenje, to je vse.

UČITELJICA: Punce, mir!

Učenci prepisujejo s table, naenkrat pa se oglasijo fantje.

MATEVŽ: A se vam ne zdi tale nov fant malo nesramen? Mi smo morali vstati in ga potem še pozdraviti, on pa nas še pogledal ni, samo usedel se je v klopi in nič od nič.

ROK: Bebec je, vam povem! Ima se za nekaj več. Po šoli ga bom spravljal v kot in mu prisolil tako, da tudi vedel ne bo zase. (Nesramno se zasmeji, prekine ga Luka.)

LUKA: Bor, ti si res prava zver. Pusti ga, da se malo navadi na novo šolo, ne bodi tako grob.

ROK (ukazovalno): Nihče mi ne bo pravil, kaj naj delam, še posebno ti ne! Danes, fantje, ga bomo naučili, kdo je kralj te šole.

MATEJ (se na hitro zasmeje): Haha, jutri ga že ne bo več v šolo, tako se nas bo bal.

MATEVŽ: No, kdaj ga mislimo ...? (Preden dokonča, ga prekine učiteljica.)

UČITELJICA: Takoj nehajte klepetati! Zdaj bomo malo ponavljali snov. Pa mi povejte, kako ločimo celice po zgradbi.

Nihče ne dvigne roke, naenkrat pa jo dvigne Bor.

UČITELJICA: Ja, Bor, povej nam odgovor.

BOR: Delimo jih na živalsko, rastlinsko, glivno in bakterijsko celico. *(Tiho pove in se hitro usede nazaj na stol.)*

UČITELJICA: Bravo, Bor. Vidim, da ne boš potreboval nič pomoči za biologijo. Vendar Ana, bi mu posodila zvezke, da si bo prepisal snov?

ANA: Pa zakaj ravno jaz?!? *(Zavzdihne in zavije z očmi.)*

UČITELJICA: Ker vem, da si zanesljiva in ti zaupam.

Zvonec. Bor od učiteljice dobi urnik in za ostalimi hodi do naslednje učilnice. Učenci se posedejo, Bor se usede v prvo klop in prebira knjigo. Do njega pristopi Ana.

ANA: Tu imaš zvezke. Do jutri jih želim nazaj, jasno? *(Nesramno mu poda zvezke.)*

BOR: Hvala. Jutri ti jih prinesem. *(Gleda v tla.)*

Ana odide v svojo klop in začne govoriti Tini, Luciji in Urši.

ANA: Ne morem verjeti. Niti pogledal me ni v oči, ko je govoril z mano.

TINA *(v hecu, tako da jo še slišijo fantje)*: Zagotovo je slep.

MATEVŽ: Ja, brez dvoma. Pa doma so zagotovo revni, saj je čisto suh in okoli hodi z umazanimi oblekami. *(Vsi fantje se zasmejijo, razen Luka, ki gleda Bora v prvi klopi.)*

UČITELJ TONE *(prijazno)*: Vidim, da ste dobili novega učenca. Sem Tone Kranjc. Upam, da ti bo všeč na naši šoli.

BOR: Bor Kos, me veseli. *(Na hitro vstane, mu poda roko in se še hitreje usede.)*

UČITELJ TONE: Danes bomo govorili o starih Majih. Mogoče kdo kaj ve o njih?

V razredu spet nastane tišina, Bor pa dvigne roko in začne govoriti.

BOR: Maji so živeli v Ameriki, poznali so že zlato, srebro, baker in poznali so že koledar.

UČITELJ: Ti pa res veliko veš. Lahko si vzor mnogim učencem v temu razredu. *(Pogleda Roka.)* Sedaj pa odprite delovni zvezek in rešujte naloge.

ROK: Že zdaj mi gre na živce tale Bor, ko se prilizuje učiteljem.

MATEJ: Tale piflarček nam lahko še kako prav pride. Imam idejo!

ROK, MATEVŽ: Hitro povej. Kaj imaš tokrat v mislih?

MATEJ: Po šoli, kot smo se dogovorili, ga bomo spravili v kot, ampak ga ne bomo topli, razen, če se bo upiral. *(Rok ga prekine.)*

ROK: Seveda ga bom treščil, da si bo za veke vekov zapomnil!

MATEJ: Počakaj, da povem do konca. Lahko ga izkoriščamo za naloge in govorne nastope. Tip je tako pameten in sam se nam ne bo mogel upreti, zato ga lahko izkoristimo.

MATEVŽ: Sem že mislil, da te je pamet čisto zapustila, vendar imaš res prav!

LUKA: Lahko vi že enkrat pustite Bora pri miru in raje delate naloge, da boste sami kaj znali! Verjetno vam ne bo Bor v vašemu življenju pomagal dobiti službe, zato se že enkrat začnite učiti sami in ne iščite več nasilnih bližnjic!

ROK (*jezno*): Daj, nehaj že s temi neumnostmi! Če ti je naš novi prijatelj tako všeč, se kar pridruži njegovi družbi, nas pa ne gnjavi več!

Zvonec naznani konec pouka. Tolpa z Rokom na čelu (Matej in Matevž) se odpravlja proti Boru, ki čaka na avtobus.

2. PRIZOR: Na avtobusni postaji

ROK (*se zadere proti Boru, ki ga prestrašeno gleda*): Ej, ti! Zdaj me boš zelo dobro poslušal, če ne, jih boš fasal. Čez tri dni imava jaz in Matej govorni nastop o Afriki. V sredo pričakujem list papirja, na katerem bo referat. Si me razumel? (*Ostro ga pogleda in ga močno stisne za ramo.*)

BOR (*zajeclja*): Poglej, res bi ti rad pomagal, a imam toliko dela, da ne vem, če bom zmožel.

ROK (*besno*): Ti, piflar, mi boš naredil ta zabiti referat!!

Naenkrat iztegne roko in udari Bora, tako da mu prebije ustrnico.

Bor začne jokati, Rok pa ga brca z nogo v trebuh. Matej in Matevž ne vesta, kaj bi storila.

Po pločniku pridejo Lucija, Urša in Luka ter začnejo teči proti Boru in Roku.

LUKA: Rok, nehaj! Zelo ga boli, ustavi se! (*Vrže se na Roka in ga zadržuje.*)

URŠA: Norec si! Joj, Bor si v redu? (*Pomaga mu vstati.*)

LUCIJA: Pa kaj je s tabo? Si zmešan ali kaj? Kaj ti je revež naredil?

Bor se pobere s ta, Matevž, Matej in Rok pa hitro zbežijo stran, saj se bojijo posledic.

BOR (*se jim v bolečinah nasmehne*): Res hvala za pomoč.

LUKA: Ni za kaj, a brž pohitimo k meni domov, da poskrbimo zate. (*Stečejo za Lukom.*)

3. PRIZOR: Pri Luku doma

LUKOVA MAMI: Živijo, otroci. O Luka, zakaj nisi povedal, da ste dobili novega sošolca? (*Z zanimanjem gleda Bora, zagleda rane in se ustraši.*) Groza, kaj si pa delal? Se je kaj pripetilo v šoli?

LUKA (*nestrpno*): Mami, ti vse razložimo. Daj mi obliže, lepo prosim.

LUKOVA MAMI: Ja, seveda. Počakajte trenutek. (*Steče po obliže.*)

BOR: Tvoja mami je pa res carska. Hvala za vse, ne vem, kaj bi naredil brez vas.

LUCIJA: Ampak kaj bomo zdaj naredili? Ne smemo izdati naše skrivnosti.

BOR (*začudeno*): Kakšne skrivnosti?

URŠA: Povemo ti, seveda, če ne boš povedal nikomur!

BOR: Obljubim!

URŠA: Mi imamo tajno skupino, ki raziskuje primere v šoli. Včasih pomagamo učencem v stiski, no, saj razumeš.

BOR: Res zanimivo in pogumno!

LUKA: Res je. Samo zdaj je problem, da nas bodo odkrili, da se skupaj družimo in hodimo na detektivske sestanke!

LUCIJA: No, zdaj ko veš, bi se nam pridružil, da končamo ta cirkus z Rokovo bando?

ROK: Seveda bi se, z veseljem!

Takrat v dnevno sobo pride Lukova mami z obliži in kremami.

LUKOVA MAMI : Pokaži mi rano ... am ... saj res, kako pa ti je ime?

BOR: Sem Bor, res hvala za pomoč.

LUKOVA MAMI: Ni problema! Zdaj pa naj mi nekdo končno razloži, kaj za božjo voljo se ti je zgodilo? (*Vsi obmolknejo, nato pa Luka spregovori.*)

LUKA: Veš, Bor se je spotaknil ob robnik in padel. Dobro, da smo bili zraven in da smo ga pripeljali sem.

URŠA: Ja, tako je bilo.

LUCIJA: A gremo zdaj gor v sobo? (*Hitro odidejo ven iz dnevne sobe.*)

LUKOVA MAMI: Samo, da ste vsi živi in zdravi!

Ko pridejo v sobo, se Luka usede na stol, puncu pa na posteljo. Bor je ves začuden.

BOR: A to je tvoja soba? Kok je huda, ti plakati so mi všeč!

LUKA: Ja, hvala. No Bor, v šoli nisi bil zelo zgovoren, nam poveš še kaj več o sebi?

BOR: Am ... ja ... lahko. Živimo na kmetiji, moja mami je po poklicu računovodkinja, oče pa ima svojo mesnico. Nimam tako velike sobe kot ti, saj si jo delim z mojim bratom. Nismo prav bogati, zato tudi nisem tako zelo lepo oblečen.

LUCIJA: Kaj pa te zanima?

BOR: Zelo rad imam zgodovino, biologijo pa tudi matematika in fizika mi gresta kar dobro.

URŠA: Lepo, da si se nam predstavil. Zdaj pa se moramo spomniti, kako bomo Rokovo bando že enkrat ustavili!

BOR: Ali se tako obnašajo tudi do drugih učencev?

LUKA: O, seveda se. Na mene so se že spravili na začetku 7. razreda, vendar sem to povedal mami in je klicala ravnatelja.

BOR: In kaj se je z njimi potem zgodilo?

LUCIJA: Dobili so opomin, vendar niso bili izključeni.

LUKA: Mogoče bi bilo najbolje, da kar povemo staršem. Vendar ... naša ekipa bo razkrita. (*Žalostno premišljuje.*)

URŠA: O ne! Zaenkrat še ne bomo povedal staršem. Sami se jim bomo zoperstavili! Imam idejo!

LUCIJA (*vznemirjeno*): Super! Daj, povej nam, že kaj načrtuješ?

URŠA: Povezali se bomo z ravnateljem. Jutri mu pošljemo pismo, v katerem bo opisan dogodek, vendar se ne bomo podpisali oz. napisali bomo samo - »pravi prijatelji«.

BOR: To je res perfektna ideja. Ga boš ti napisala?

LUCIJA: Ga bom jaz. Sem zelo veščča v tem. Luka, si slikal dogodek?

Luka vzame telefon in pokaže sliko pretepa.

LUKA: Seveda sem. Ti jo pošljem po mailu.

BOR (*ves začuden*): Kako si pa lahko posnel sliko, če pa nisi mogel vedeti, da me bo Rok napadel?

LUKA: V tem je vsa skrivnost! Jaz sem v Rokovi bandi samo zato, da lahko izvem sveže novice. Lucija in Urša pa se družita s Tino in Ano, da lahko tudi poročata naprej. Potem lahko hitreje in lažje rešimo problem.

URŠA: In če bi nas odkrili, bi bilo konec detektivskih sestankov in vsega!

LUCIJA: Ne bi rada motila, ampak jaz moram iti domov. (*Pogleda na uro in se začinja obuvati.*)

BOR: Jaz sem pa čisto pozabil. No, se jutri vidimo, Lucija, ne pozabi pisma.

URŠA: Adijo!

Vsi se oblečejo in odidejo vsak do svoje hiše. Bor pride domov, kjer ga mami že zaskrbljeno čaka.

4. PRIZOR: Pri Boru doma

BOROVA MAMI (*jezno in zaskrbljeno*): Kje si se tako obiral in kaj zaboga si delal z ustnico?

BOR: Mami, samo padel sem, nič takega. Bil sem pri novemu prijatelju Luku, da sem mhm ... ammmm ... da mi je malo razkazal okolico.

BOROVA MAMI: Sliši se, da je zelo prijazen! Res sem vesela, da si našel novega prijatelja!

BOR: Ja, mami. Ampak sem tako utrujen, da bom šel kar spat. Lahko noč!

BOROVA MAMI: Počakaj, ura je šele sedem!

Bor odide v sobo, mama pa za njim zmajuje z glavo.

5. PRIZOR: Naslednji dan v šoli

LUKA: Živijo!

BOR: Ojla!

TINA: Zdravo!

URŠA IN ANA: Oj !

TINA: Dajmo punce, pojdemo stran od fantov. (*Odidejo stran.*)

LUCIJA: Sorry, ker zamujam, počakajte me. (*Pomaha fantoma in steče za dekleti.*)

BOR: Kaj bomo naredili glede pisma?

LUKA: Luciji sem naročil, naj ga nese v nabiralnik.

Nato pridejo še Rok, Matej in Matevž. Ne rečejo besede, Matevž namigne Luku, naj gre z njimi. Bor ostane sam.

Kmalu se začne prva ura slovenščine.

Vsi se zberejo v razredu, se pozdravijo, nato pa se zaslišijo obvestila. Ravnatelj Kavka je sporočil, naj se v zbornici oglasijo Bor, Matevž, Matej in Rok. Vstanejo in odidejo iz razreda v zbornico.

RAVNATELJ: Dober dan, učenci, sedite. Verjetno že vsi veste, zakaj ste tukaj. Zelo sem jezen in razočaran nad vami, Rok, Matevž in Matej, da ste se na prvi dan, ko je Bor prvič prišel v našo šolo, tako obnašali. (*Jezno.*) Pojasnite mi, zakaj.

Vsi fantje molčijo. Ravnatelj se razjezi.

RAVNATELJ: Nedopustno, da ste napadli Bora! In zdaj nimate ničesar povedati v opravičilo! Sram vas je lahko. (Se malo pomiri in nato nadaljuje.) Bor, klical sem tvojo mami in bo vsak čas prišla v šolo. (Nato pogleda druge tri.) Tudi vaši pridejo!

Kmalu pridejo vsi starši. Nekateri so zelo jezni, Borova mati pa je zelo zaskrbljena.

RAVNATELJ: Vaši sinovi so včeraj napadli Bora, ki je letos prišel na našo šolo.

ROKOVA MAMA (*se hoče prikupiti*): Joj, pa saj veste, kakšni so otroci. Saj se lahko zmenimo, da se fantje odkupijo. Ni potrebno, da bi jih izključili.

MATEVŽEVA MAMA (*jezno*): Takoj ko pridemo domov, bo na list napisal opravičilo in ga poslal Boru!

MATEJEV OČE: Fantje, skrajni čas je, da se mu globoko opravičite.

RAVNATELJ: Tokrat se pogovarjamo, naslednjič pa bo sledila izključitev! (*Pogleda Borovo mamo.*) Bi še vi kaj povedali?

BOROVA MAMI: Zelo sem žalostna. Bor, pa zakaj mi nisi nič omenil?

BOR: Ker sem se bal in si enostavno nisem upal in obljubim, da ti bom naslednjič povedal vse po resnici.

BOROVA MAMA: Zelo sem vesela, da boš (*objem*).

ROK, MATEJ IN MATEVŽ: Res nam je žal in upamo, da nam oprostiš.

BOR: Seveda vam.

RAVNATELJ: Kazen za vas pa je, da boste naslednji teden pomagali pri krvodajalski akciji in pri zbiranju igrač za afriške otroke.

MATEJ: Pa ne spet kri, jaz bom bruhal! (*Vsi drugi v smeh.*)

VSI: Nasvidenje, ravnatelj.

RAVNATELJ: Adijo!

Starši so odšli nazaj v službe, otroci pa so nadaljevali s poukom. Kmalu je bilo pouka konec.

BOR: Veste kaj, moja detektivska klapa, pojdimo v kavarno na en slasten kakav, jaz častim!
(Luka, Bor, Lucija in Urša stečejo v kavarno na kakav, polnih novih idej in problemov za reševanje.)

6. PRIZOR: V kavarni

URŠA: Komaj čakam, da bomo spet komu pomagali!

LUCIJA: Haha, proslavimo na našega novega člana Bora in na našo detektivsko klapo!

LUKA: Detektivsko klapo Šolski agenti pod krinko!

BOR: Odlično ime! Čin! *(Nazdravijo s skodelicami.)*

URŠA: Na nove pustolovščine!

Konec.